

13. januar 1963.

115570

Kjære

Idag går Julen for alvor "ut", - det er jo 20-dagen - og da er det kanskje ikke no for tidlig å begynne på nyttårsbrevene, ellers går jeg vel helt i glansboken! - Ellers tror jeg nokk sikkert jeg vilde få tilgivelse for min sørgelig lange tausehet dennegang hvis man bare kunne sette seg inn i - eller bare kunne se på hva jeg har hatt å kjempe med av motsang og elendighet - og dertil de u-undgfeligg hjerteanfallene - i snart et år nå. Spesielt har de siste 8 mndr. vært en så vanskelig tid, at jeg ser det som ikke så lite av et under at jeg er kommet så nogenlunde igjennem den uten å fortvile eller å gi opp. Men her kommer vel "treningen" gjennom marsjridet i Åkebergvn. meg til gode, så "aldri så galt ----" o.s.v. Dertil er det dette med vissheten om at denne kampen for rettferdighet og oppreisning - ikke bare for meg, men for så mange, mange av "våre" som idag går rundt som mere eller mindre invalide, den er blitt pålagt meg som min oppgave og den kan jeg for min samvittighets skyll ikke svikte, Noe annet vilde for meg følge som "å selge sin sjel". Jeg glemmer heller ikke det lærte jeg engang avla ved min så mishandlede venn Dietrich Hildisch's bære. Sålangt jeg har evne og krefter til det, skal det oppfylles. Og det underlige er, at krefter det får jeg og m o t, (selv om jeg ofte er redd,) - for ofte når det rø-ynar på som verst, så er det plutselig som om allt synes å bli tilrettelagt for meg så jeg trygt kan arbeide videre mot den dag da uretten - ondskaben og hatet blir åpenbar for allverden og får sin fortjente straff. Tro nå andelig ikke, at jeg ikke føler mange av våre meningsfellers overbærende snill over de perspektiver jeg her ruller opp, for de sier ikke en gnist av tro og de fleste av dem har desverre også oppgitt enhver form for opposisjon mot "makthaverne". De glemmer i sin elendighet ganske enkelt, at "enighet gjør sterk", og "uten kamp ingen seir". Og allikevel - trass i den store svikt blant så mange av våre lidelsesfeller, så må vi som ennå holder hodet klart aldri miste troen på at en rettferdig sak som vår m å s e i r e - for "GUD er attåt" -. Dette syn, og denne tro, hadde også Vidkun Quisling, som uttrykte det slik: "Guds kvern maler langsomt, men den maler sikkert". - -

For å illustrere litt av allt hva jeg har hatt å slåss med i all denne tid, vedlegger jeg noen gjensvarer av dokumenter jeg har utarbeidet, og det vilde glede meg å høre at de er blitt lest. -

Ellers har jeg vært "innefrosset" herhjemme på "Vestby" siden jeg kom tilbake fra min siste Oslo-tur 3die nyttårsdag. Julen feiret jeg sammen med alle mine store og små "barn" og hadde de noen deilige dager. Men i "rom-julen" ble jeg dårlig i tåkeluften rundt Oslofjorden - den er høyst usund - og nyttårsaften måtte jeg tilkøys med feber. Da den slapp taket i meg reiste jeg hjem til "Vestby", for her er luften så tåk-

her var den mest iskaldt "fimbulvinter" med ca. 30 kuldegrader - ja ett par dager helt opp til 34 minusgrader - både dag og natt! Heldigvis har jeg fremdeles ved nokk - svære hjørkekulber - og det unge vertskapet mitt er så hjelpsomme og snille så de bærer inn for meg etterhvert som det blir tont her, og snar det ute så blir her måket veg for meg, så jeg lider ingen nød på den måte. Men det er jo nokk så trist ikke å kunne bevege seg utenfor stuedøren uten at hjertet straks reagerer på en så faretruende måte, at det må jeg alltså la være.

5. febr 63.

Igen er det gått dager og uker hvor jeg har vært helt paralyisert og ute av stann til å ta meg sammen i arbeid med allt som ble liggende ugjort og tyngte på samvittigheten. For like siden Idsøe i sitt umettelige pengebegjær så skammelig sviktet meg har jeg jo fått det meget vanskelige problem å ta stannpunkt til: K a n jeg med den fornødne styrke og klarhet s e l v føre min sak for Høyesterett? Jeg henvendte meg til min gamle bekjent H.R.advokat Arne Rygh og forela ham spørsmålet og fikk til svar, at det kunne jeg: Fordi det er en sivilsak. - Imidlertid måtte min anke over lagmannsrettens dom settes opp av en sakfører, og her kom da Alex Lange meg igjen til undsetning, og i de siste 14 dager har jeg igjen vært i Oslo og slitt meg igjennom alle de vanskeligheter av enhver tenkelig art som så omtenksomt ble lagt i min veg! Det har i sannhet gått på livet løs å komme igjennom den store, store bøyeen, men iforgårs ble - tross allt - min anke innlevert..Så kommer da igjen det store spørsmål om den slipper igjennom Kjøremålsutvalget og av dette blir tillatt fremmet til behandling i Høyesterett. Personlig har jeg mine sterke tvil, fordi det er en for den norske såkalte "rettsstat" en så farlig sak. Jeg fikk da også mens jeg var i Oslo en anonym advarsel at jeg ikke måtte la saken gå videre til Høyesterett, fordi det på forhånd var avgjort at den skulle tapes - fordi det var en "prinsip-sak"!! Så vil det da nå vise seg hvor langt makthaverne tør gå. Skal norsk v gjelde også for meg - som for alle uskyldig dømt meningsfeller - så kan man ikke komme forbi anken på hederlig vis. En gjenpart av den vedlegges

I tillegg til allt hva jeg her har skrevet om, sluss jeg også med NTB (Norsk telegrambyrå) som lydig følger i Regjeringsadvokatens fotspor med ondsinnete usannheter (bevislige ut fra selve dommen og domspremissene) i sine referater til avisene. Av disse uriktige referater er jeg til dato desv. bare blitt gjort kjent med Aftenpostens og Lillehamner Tilskuers artikler om saken, og redaktøren for sistn. avis har heldigvis senere tatt inn min utførlige beriktigelse av NTB's produkt.

I tilfelle du skulle ha sett noe innlegg - fra NTB eller andre om saken, av tendensiøs art, i andre aviser enn de to foran nevnte, vilde jeg være meget takknemlig for å få det å vite. Menneskene er jo

stort sett ikke bedre enn at de sluker allt hva avisene skriver, røtt, og er det noe som gjelder oss NS-folk, så er jo dette særlige "god-biter". For å gi deg et lite inntrykk av NTB's freidige omgang med, og neglisjering av, sannheten i sin reportasje denne gang, vedlegger jeg et par gjenpartar av korrespondansen, som jo taler for seg selv.

Det er vel ellers kulden som gjør at jeg er så lite frisk, - må stadig ha legetilsyn og har fått både innsprøyting mot de store smertene og dyrebare nye medisiner. Men rett som det er, er smertene der igjen og setter inn "for fullt", så jeg har lyst til å skrike. Er så redd jeg skal få giktfeber igjen for tilstanden p.t. minner i betenkelig grad om elendigheten i "varetekten".

10. februar! For noen dager siden måtte jeg krype ut av mitt varme "hå" i et uoppsettelig ørind med bussen til Trygdekassen og ligningskontoret på Aursmoen i anledning av min selvangivelse som jeg på av sykdom hadde fått litt utsettelse med. Jeg har jo også siden den siste selvangivelse ifjor flyttet, så jeg nå må gi regnskap for to kommuner. Merkelig nokk er jeg fremdeles skattepliktig for hele året 1962 til Tjome - hvilket jeg jo slett ikke har noe imot, så greie som man alltid har vært mot meg der, - men det skaper endel funderinger og ekstra arbeid, og det har jeg p.t. til overflod nokk av lell. Dertil måtte jeg til ^{den} bakken på Aursmoen for i siste liten å betale renter og avdrag på et banklån som jeg jo har måttet arrangere meg med for å kunne eksistere videre. Med den gamle villaen her - "Vestby" -, som jeg har leiet og hvor der f.eks. i kjøkkenet ikke forefantes annet enn en utslagsvask - ikke engang så meget som en kjøkkenbenk - har jeg hatt mange og store utgifter og meget står fremdeles igjen. Men vakkert er her - ren luft og deilig vann og stille og fredelig så herlig langt borte fra "Tigerstaden" med all dens kjas og rmas og unatur av mange slag. Men for å komme tilbake til min p.t. miserable økonomiske status - hvilken mange av mine venner og bekjente, ettersom jeg har forstått ikke skjønner et kvekk av: med min himmelhøye pensjon (som beskattes og "samordnes" til det igjenkjennelige) - så har bare lagmannsrettssaken hittil kostet meg kr. 10 000.- ti tusen kroner, hvorav Idsøe allene har mottatt kr. 7 160.- i blanke kontanter som jeg har hans egenhendige kvitteringer for, uten å føre min sak frem til hovedforhandling som det var hans simple plikt å gjøre! Arbeide og betaling i forb. med "utdragsskrivning" til hovedforhandlingen m.m. har jeg i tillegg til hans såkalte "salærer" personlig måttet bekoste. Fra mitt hjem her har jeg solgt verdier for kr. 4200. - og har nå av selgbare ting bare tilbake mine 2 brillantringer, hvilke jeg imidlertid har

7) Truer
skaffe
meg / of. noen
dager
nytt - i de del

lovet 2 av mine små sønneøttre som arv etter meg, og jeg pleier ikke å bryte mine løfter. Det er jo også det å ta i betraktning at helt fra jeg anla min sak for Byretten - mens jeg ennå var O skatt yder og fremla lign.sjefens skr. bekreftelse for dette faktum - ble jeg lovstridig - og uten kommentar fra deptets side - konsekvent nektet fri sakførsel, så jeg også dengang måtte låne penger for at ikke saken skulle bli foreldet, og at den kunne fremmes. For den ble jo i høy grad befunnet å være prosedabel (bl.a. gjennom nå avdøde dommer Bjarne Didriksens off. rettsdokument til meg). Man har således i denne sak overfor meg begått mange og store lovbrudd og det blir nå i høyeste grad interessant å se, om man også nå i siste instans kan tillate seg å benytte seg av min utilstrekkelighet pekuniært sett til å forhindre en Høyesterettsdom i en for den norske "retts"stat meget uønsket sak. Jeg har selvfølgelig måttet gjenta mine mange tidligere - hittil aldri imøtekommete - søknader, den gang ^{om} ~~til~~ fri sakførsel til Høyesterett - som norsk lov hjemler meg adgang til å få.

Men nå nokk om alle disse mine jeremiader - som ellers tynger på meg mer enn det er godt for helsen. Jeg er ellers meget takknemlig for fortsatt å ha Alex Lange til å bistå meg i min nessten håpløse kamp - han er en dyktig jurist og, oppofrende og hjelpsom og ellers ytterst beskjeden i sine fordringer. Hadde vi blant våre mere velsituerte meningsfeller mange som han, så ville vi snart kunne se lysere tider imøte. -

Hermed får jeg vel avslutte, - jeg ser til min beskjemmelse at det snart er en måned siden jeg påbegynte denne min eviglange epistel, men så har jeg jo også fått med iallfall en god del av hva der den gang har ligget meg på hjertet å få fortalt, og så har jeg da det stille håp at ikke hele papirhaugen havner ulest i papirkurven og at jeg kanskje innen en ikke uoverskuelig fremtid får noen ord til svar. Jeg er også åpen for kritikk, så i tilf. man mener jeg er for steil og stri - mange sier jeg er fanatisk!, men det er vel ikke akkurat den rette betegnelse for en som kjemper mot den opplagte urett og discriminering? - så si bare ifra, - jeg blir ikke lett fornærmet. -

LOTTAFT

24. aug. 1946.

År 1946, den 23. august ble ved Oslo
forhørsrett i sak nr. 10938/46 mot

Ö y v o r H a n s s o n

avsaagt siden

K j e n n e l s e :

Siktede, Ö y v o r H A N S S O N, f. 3.3.93 var ikke tilstede da hun er
syk og sengeliggende i fengslet. For henne måtte forsvareren
f. r. sakf. L. Skjerve Nielsen der hadde ordet til bemerkning på
siktetes vegne.

Dommeren fant å måtte ta politiets påstand om forleng-
else av fengslingsfristen til følge, da det var anledning til
å frykte for at siktede kunne undra seg straffeopfølgningen
eller straffens fullbyrdelse eller forspille bevis.

Kjennelse:

Politiet har begjært fengslingsfristen for siktede
Ö Y V O R H A N S S O N forlenget til fortsatt etterforskning.

Retten finner at betingelsene for fortsatt varetekts-
fengsel er tilstede, Jfr. str.p.l. § 240. § 228, nr. 2 og 3,
og tar begjæringen til følge.

S l u t n i n g :

Fengslingsfristen for siktede Ö y v o r H a n s s o n, f. 3.3.93, for-
lenges til: -----den 3. september 1946, innen hvilken tid for-
undersøkelse må være begjært eller tiltale reist.

Kjennelsen ble lest opp.

Rettsvitnet hadde intet å bemerke.

R e t t e n h e v e t .

T: Juell.

dommer.

Kjell Johnsen.

H. Karstensen.

Rett utskrift bevitnes:
Oslo byrett. Aagaard (sign.)

Sendes Politikammerets eksp.kontor, til forkynnelse
for siktede, Ö y v o r H a n s s o n, Bredtveit fengsel. Bekreftet
gjenspart følger. Oslo forhørsrett 24.8.46

for dommeren
B. F. Aagaard (sign.)

År 1946, den 26. aug. kl. 1700 ble denne kjennelse forsøkt
forkyndt for Ö y v o r H a n s s o n på Bredtveit fengsel hvor det ble
opplyst at hun er overført til fengslet i Åkebergveien.

Dette bevitnes i henhold til avskrift forsikring.
T. Aarnøt (sign.)

politikonstabel.

Tilbakesendes Oslo politikammer idet Ö y v o r H a n s s o n sitter
i fengslet i Åkebergveien.

Gronud politistasjon, den 26. aug. 1946.

T. Aarnøt (sign.)

År 1946 den 28. august kl. 1340 ble denne kjennelse lovlig
forkyndt for Ö y v o r H a n s s o n, i Oslo krets-fengsel, kvinneavd. 8
for slutterske Hjördis Östby s.s.
Bekreftet gjenspart med påtegning om forkynnelsen ble levert
og hun ble pålagt og lovet å levere den til siktede den s.

Deretter ble hun gjort kjent med kjennselsadgangen,
frist (8 dager) og frengelsesbete, og hun lovet å underrette
siktede om dette.

Dette bevitnes i h.t. avgitt forsikring.

R. H a g e n Usign.)
politikonstabel.

Tilbakesendes Oslo forhørsrett

under henvisning til foranstående
forkynnelses påtegning.

OSLO POLITIKAMMER 29/8-46.

For politimesteren

Ø. (uleselig underskr.)

24. 242.146.

ph. I ad II.

A v s k r i f t .

Fr 1946, den 23. august ble ved Oslo
forhørsrett i sak nr. 10938/46 m.

Ö y v o r H a n s s o n

avsagt sidan

K i e n n e l a e :

Siktede, Eyvor Hansson, f.3.5.35 var ikke tilstede da hun er syk og sengeliggende i fengslat. For hennes møtte forsvareren l.r.sakfører L.Skjerve Nielsen der hadde ordet til bemerkning på siktedes vegne.

Dommeren fant å måtte ta politiets påstand om forlengelse av fengslingsfristen tilfølge, da det var anledning til å frykte for at siktede kunne undra seg straffeforfølgningen eller straffens fullbyrdelse eller forspille bevis.

Enclosure:

Politiet har begjært fengslingsfristen for siktede OYVOR HANSSON forlengt til fortsatt etterforskning.

Retten finner at betingelsene for fortsatt varetektsfengsel er tilstede, jfr. str.p.l. § 240, § 228, nr. 2 og 3, og tar begjæringen tilfølse.

S i n t e n i m e n t

Fengslingsfristen for tiltale Bjørn Hansson, f.3.3.93, forlenges til:
den 3. september 1946, innen hvilken tid for-
understøttelse må være begjært eller tiltale reist.
Kjennelsen ble lest opp.

Bettsvitnet hadde intet å bemerke.

R a t t e n h e v e t .

T. Juell,
driver.

Robert J. Taylor

That undersigned be witness:

Oslo byrett. Anggaard (sign.)

Y. Yartensen.

Sendes Politikammerets eksp.kontor, til forkynnelse for
siktede, Gyver Hansson, Bredtveit fengsel. Bekreftet gjenspart følger
Oslo forhørsrett 24.3.46
for dommeren
B.F. Aagaard (sign.)

År 1946, den 26. aug. kl. 1700 ble denne kjennelse foreløpig forkyndt for Eyvor Hansson på Bredtveit fengsel hvor det ble opplyst at hun er overført til fengselet i Åkerøyveien.

Dette bevitnes i henhold til avgitt forsikring.

T. Amdt (sign.)
politikonstabel.

Tilbakesendes Otto politiker i det Gyver Hansson sitter i fengslet
i Åkerbergveien. 1946.

Ordrud politistasjon, den 26. aug. 1946.

T. Aamodt (sign.)

Ar 1946 den 23. august kl. 1340 ble denne kjennelse lovlig forkyndt for Gyver Hansson, i Oslo kretsfengsel, kvinneavdelingen, for slutterske Hjørdis Kethby s.s. 1

Bakreftet gjenspart med påtegning om forkynnelsen ble levert, og hun ble pålagt og lovet å levere den til siktede den s.d.-samme dag. Deretter ble hun gjort kjent med kjøremålsadgangen, frist (8 dager) og fremgangsmåte, og hun lovet å underrette siktede om dette. forsikring. R.H a g e n (sign.)

rengangsmåte, og han lovet å underrette sinde på dette.
 Dette bevitnes i h.t. avgitt forsikring. R.H. a g e n (sign
 politikonstabel.

Tillbakesändes Göta förhärssrett under hänvisning til
foranstående förkynnelser påtegnings.
20/8-46

OSLO POLITICAL 29/8-46

För politimesteren
(----- (luleslig underskrift))

2 a: Utskrift av prosessskrift til Hidsivating lagmannsrett av den 18. desember 1958 v/ h.r.advokat Torleiv Idåte:

"Jeg konstaterer at Regjeringsadvokaten på min provokasjon om å opplyse om de 3 ukers forlangede opphold i fengslet etter Riksadvokatens løslatelsesbeslutning skyldtes varetakelse av påtalemyndighetens tarv eller om det skyldtes likegyldighet, har svart at det i k k e skyldtes likegyldighet. En må da gå ut fra at det skyldtes en eller annen form for varetakelse av påtalemyndighetens tarv, - andre alternativer er neppe tenkelige - men jeg savner i Regjeringsadvokatens prosessskrift enhver nærmere forklaring på tarvene."

Oslo, den 18. desember 1958.

Torleiv Idåte (sign.)

h.r.advokat.

2b: Utskrift av den ankende parts brev nr. 14 og nr. 15 fra fengselscellen til forsvareren, l.r.sakf. Skjerve Nielsen av henh.v. den 13/12 og den 17/12 - 1946:

13/12

"De siste dagene har her vært så forferdelig vanskelige på mange måter ----- Advarselen fra statsadv., som ble gitt i Deres nest siste brev, kom desverre for sent, idet pastor Dalen allerede for 14 dager siden hadde sagt til frk. Svendsen at min løslatelse var "nær forestående". --- Mandag hadde frk. Sv. lovet meg å få rede på hvorfor løslatelsen tok så lang tid. Jeg forsøkte etpar ganger å få snakke med henne utpå dagen mandag, men hun kom først inn på aftenvisitten - og på mitt spørsmål om hun hadde ringt sa hun da bare at "det var ingen tilstede på Terrassen". Jeg spurte hvem hun hadde henvendt seg til og hun sa det var fremdeles Hartm. som hadde med dette å gjøre. Etter hva De hadde fortalt - og etter den eiendommelige advarselen i Deres brev, ble dette forneget for meg - jeg hadde en forferdelig opprøvet natt til tirsdag, og igår etter jeg skrev de ordene til Dem, fikk jeg krampegråt - det var ved 11-tiden, etter at frk. Sv. hadde vært herinne og sagt at hun vilde ikke ringe igjen - hun kunne ikke gjøre noe mer - og da så min plagede fru Thomassen på sin simple og impertinente måte kom herinn med middagen, fikk jeg plutselig nervøst sammenbrudd. -----"

15/12

"Det er jo fremdeles pfm. Hartmann, som er torturisten overfor meg! Hvorledes kunne frk. Svendsen vite at han fremdeles har med saken å gjøre?? Jeg blir gal av dette!"

2 c: Utskrift av min dagbok skrevet på Åkebergvn. fengsel, av henh.v. 28de og 30te novbr. og 17de og 18de desbr. 1946, sammenholdt med utskrift av brev til h.r.advokat Idåte av 9.3.59.:

28/11 "Pastor Dalen "gladskudskap"! Må ikke bo i Oslo -heller ikke for nær sveavgrensene! får videre beskjed snart!"

30/11 Skulde tro det var pastor Dalen som er min forsværer! Han kom med bud om at jeg skal til Hidsvoll. Han hadde gitt beskjed til Skjerve Nielsen om å gi dette skriftlig til statsadv. Norhus. Dalen hadde også meddelt frk. Sv. at min løslatelse var nær forestående! Jeg er pastor Dalen så inderlig takknemlig - Han lyste av glede over å kunne si meg dette!! Han var visst nesten like gla over det som jeg selv er!

17/12 Søvnløs natt. Nervøst sammenbrudd.

18/12 Sendt brev Skjerve Nielsen.

Pastor Dalen - ringt statsadv.: "Er h u n ikke løslatt ennå?"

av brev fra den ankende part til h.r.advokat Idsøe av 9.7.59.:

"Såvidt mine dagboksopptegnelser. Jeg skal vise Den dagboken som aldri har vært ute av mine hender og som ingen hittil har fått se. Som kommentar til mine opptegnelser kan jeg meddele følgende -----
Det var jeg som ba pastor Dalen om å forsøke å hjelpe meg med å bli løslatt før det var forsent. Han var straks villig til dette, og fortalte meg da han kom med sitt "gledebudskap" den 30. novbr., at han hadde vært både hos statsadvokaten og hos riksadvokaten, og at det nå var i orden med min løslatelse. Jeg måtte bare være tålmodig noen få dager, mens løslatelsesordren passerte de forskjellige instanser.
Etterhvert som disse "få dager" trakk ut og ble til uker ble jeg mer og mer fortvilet, ikke minst fordi jeg tenkte på det eiendommelige brev jeg hadde fått fra min forrevarer, og hvor denne "etter henstilling fra statsadvokaten" skriver, at intet nå sies om min nær forestående løslatelse til fengslets vedkommende. For pastor Dalen hadde jo intet hørt om en slik advarsel og hadde da allerede publisert i fengslet at jeg skulle løslates en av dager.
Pastor Dalen hadde jo også overfor meg nevnt Norhus som den statsadvokat som hadde med min løslatelse å gjøre, men frk. Svendsen - dagen før mitt nervesammenbrudd - fortalte meg at det fremdeles var Sv. Hartmann som hadde saken min! Under denne lange ventetiden ba jeg flere ganger om å få snakke med pastor Dalen igjen, men dette ble ignorert helt til dagen etter mitt sammenbrudd, jeg var da svært dårlig. Jeg kan ikke glemme pastor Dalens ansikt da han kom inn i cellen og fikk se meg, han var så forferdet og så spontant "Er D e her ennå?" Og så fikk han på dør for en kort stund etterpå å komme tilbake og da sa han at han hadde ringt til statsadvokaten, Jeg spurte hva statsadvokaten hadde sagt og fikk til svar: "Er ikke h u n løslatt ennå"? Dette var onsdag den 10de desbr., - den 31de ble jeg omsider løslatt.-----
Takk for det som var av interesse i nevnte at jeg som en liten takk til pastor Dalen for hans uavbrudte hjelp forarbeidet han en meget verdifull og uuedvanlig vakkert forarbeidet skrivelse i skinn, - en av de gjennstående jeg satte aller mest pris på av mine dengang ytterst få eiendeler. -----"

- 2 d. Brev til den ankende part fra forrevareren, l.r.sakfører R. Skjerve Nielsen, datert 13. desbr. 1946. Dette brev, som omhandler foran nevnte "eiendommelige" henstilling fra statsadvokaten (Norhus) ang. min løslatelse, befinner seg blant alle mine saksdokumenter hos h.r.advokat Idsøe, og det har til dato ikke lyktes for meg å få dokumentene utlevert fra ham.

Ad. punkt nr. 3.

- 3 a. Brev fra ankenotparten til Hidsivoting lagmannsrett 12/9-61

"Vedlagt oversendes rettsdokumentene i 2 omslag idet jeg påny har gjennomgått dokumentene med sikte på hva som skal tas med i utdraget.
Jeg har nu tatt med alle legeerklæringer og dokumenter av medisinsk betydning.
Derimot har jeg ikke tatt med alle bilag til advokat Idsøes prosessskrift av 7. juli 1959, dok. 48. Jeg har her utelatt bilagene 1 - 28 under II ad A altså straffesaksdokumentene inntil den i straffesaken.
Videre har jeg heller ikke tatt med advokat Skjerve Nielsens

3 a fortsatt:

"brev til fru Hansson - "andre nye dok." pkt. III ad. A.
 Disse dokumenter er (samlagtig) nummerert som bilag
 1 - 9 til dok. 49. Jeg har heller ikke tatt med advokat
 Idettes prosesskrift av 30/5-1988 og 7/9-1989. Jeg har
 vært i tvil når det gjelder det første av disse proses-
 skrift og har ikke noe å bemerke til at det tas med i ut-
 draget hvis forberedende dokumenter finner det hensiktsmessig.
 Ellers har jeg ment at fru Styren selv måtte kunne ut-
 arbeide et tilleggssutdrag når det gjelder bilagene til dok.
 49 og eventuelle andre dokumenter som hun gjerne ville ha
 med".
 I r b f d i g s t
 Trygve Lange - Nielsen (sign.)
 h.r.advokat

3 b.

Utdrag av
 brev fra den ankende part til Hidsivating lagmannsrett av
 2/10 - 62.

"Idet jeg refererer til min konferanse med herr Lagdomme-
 ren under mitt besøk i Tinghuset sist fredag, må jeg
 desverre allerede på dette tidspunkt be om en forlengst
 frist ut over 8. okt. f.k. til arbeidet med utarbeidelse
 av mitt utdrag. Grunnen hertil er, at h.r.advokat Idsøe
 etter min konferanse med herr Lagdommen fredag nektet
 å utlevere til meg mine saksdokumenter. -----
 Jeg henviser ellers til vedlagte gjensert av kvittering
 fra h.r.advokat Idsøe til meg for de siste kr. 3 000.-,
 tre tusen kroner, som han fikk utbetalt 27. august sist.
 Jeg ba om straks å få saksdokumentene, men han sa at han
 hadde dårlig tid til å finne dem frem, så han skulle strø-
 ge for at de lå ferdig til meg når jeg igjen kom til Osb
 For hans arbeid har jeg betalt ham en samlet sum på kr.
 7 150.- syv tusen et hundrede og femti kroner, som jeg har
 hans kvitteringer for. Jeg fremholdt for ham at det var
 jo en ganske pen sum, særlig i betraktning av at saken
 fra min side allerede var meget vel gjennomarbeidet for
 behandlingen i Byretten. Han var nok sikkert oppmerksom
 på dette siste faktum dengang da han - i nærvar av en e
 mine sønner - erklarte seg villig til å føre ankesaken
 for meg som min prosessfullmektig for en sum av kr. 1 500.
 hvis jeg fikk fri sakførsel, og for ca. kr. 3 000.-, hvis
 fri sakførsel fremdeles ble meg nektet. Han gikk dengang
 med sikkerhet ut fra at fri sakførsel måtte bli meg til-
 stått. -----

-----jeg gjorde ham oppmerksom på, at jeg ikke var inn-
 forstått med hans siste innlegg i saken, som han hadde
 utarbeidet uten i konferanse med meg og innlevert uten
 å ha min hente mitt godkjenning.

Som jeg nevnte under min konferanse med Dem, Herr
 lagdommer, er jeg heller ikke innforstått med at min mot-
 part v/ h.r.advokat Lange-Nielsen, mener å kunne tilret-
 telegge, hva jeg som saksøker er tjent med å få belyst
 gjennom utdraget til bruk under hovedforhandlingen. Det
 turde være innlysende at min motparts og mine interesser
 ifølge sakens natur er meget sterkt divergerende. Jeg
 skal personlig tillate meg å tilrettelegge hva jeg for
 min del ønsker medtatt i utdraget. Til dette formål hå-
 per jeg på et gunstig svar på min søknad om en rimelig
 forlengelse av den nå altfor korte frist og takker på
 forhånd Herr lagdommeren for et mest mulig omgående svar.
 Brev fra Hidsivating lagdomme til ankende part 18/10-62.

3 c.

-----"Lagmannsretten viser til Deres brev hertil av
 15.ds. De ble senest gitt utsettelse med tilleggsarbeid-
 der til utdrag til 15.ds. Såvidt skjøt nnes får De hoved-
 utdraget tilsendt i disse dager. Når De får dette er det

3 c fortsatt:

~~"Når de får dette er det gått en uke siden deres brev forordnet~~
Den ro og hvile i en uke.

Lagmannsretten finner ikke å kunne ta noen stilling til den uenighet som er oppstått mellom Dem og Deres tidligere prokessfullmektig, høyesterettsadvokat Torleiv Idsøe. Det bemerkes forøvrig at etter det brev fra advokat Idsøe til Dem som er sitert i Deres siste brev til lagmannsretten, er advokaten forsvitt tilgjengelig for konferanse i neste uke.

I mellomtiden må De imidlertid, og særlig etter gjennomsøvelse av det hovedutdrag som nu foreligger, gjøre den fortgang De kan med det tilleggsutdrag som det, såvidt skjønnes, er Deres ønske å få utarbeidet.

Jeg har forstått Dem slik at De har i Deres besiddelse flere dokumenter som De ønsker medtatt i et tilleggsutdrag (ikke medtatt i hovedutdraget). Det er ingen grunn til å vente med å utarbeide tilleggsutdrag i den utstrekning De kan som følge av den uenighet som er oppstått mellom Dem og advokat Idsøe. Som De skjønner rykker nu tiden for den berammede ankeforhandling stadig nærmere, og jeg kan under de forhold som foreligger kun gi en siste forlengelse av fristen for utarbeidelse av tilleggsutdrag til 1. november 1962.

Sidsivating lagmannsrett, 18. oktober 1962

Arnold Hazeland (sign.)
ledetmer."

3 d Legeattest av 13/8-62 fra dr. Even Hval, Bjørkelangen.

"Ad. fru Gyvor Styren, født 3/3-33 -----
Ovennevnte hadde giktfeber 1946 og var så sterkt invalidisert i flere år at hun gikk med krykker. Hun har senere hatt angina pectoris - (brystkramp) og må stadig bruke medisiner. Hun tåler ikke smertengelser, psykiske påkjenninger eller kuldepåvirkninger. Hun er også betydelig deprimeret over sin tilstand, og må fremfor allt undgå psykisk press og psykiske belastninger.

Even Hval (sign.)
lege."

Ad. punkt nr. 4.

4 a.

"Tilskrift av Kvinneavdelingens rapportbøker - dag og natt - vedkørende varetektsfange Gyvor Hansson f. 3/3.33 -----

Natten 26-27/9.46 Gyvor Hansson c. 206 banket kl. 22.15 (20.35) for å få bekkenet tørt. R. Amundsen.

Natten 17-18/11.46. 203 Gyvor Hansson banket kl. 20.45, var inne og tørte bekkenet. R. Amundsen.

Natten 24-25/11.46. 200 Gyvor Hansson banket kl. 21.15, var inne og tørte bekkenet. R. Amundsen.

Natten 7-8/12.46. 206 Gyvor Hansson banket kl. 20.30. Bekkenet ble tørt. A. (Tilskrift for R.) Amundsen."

Ad. punkt nr. 5.

5 a.

Avisartikkel i Lillehammer Tidskuer, av 22. novbr. 1962.

"Landsvikfange krever staten for kjennebeløp.

Angivelig invalid og syk etter fengselsopphold.

OSLO (NTB) Et krav på inntil 100,000 kroner i erstatning for sykdom og invaliditet som angivelig skyldes opphold i landsvillfengsel etter krigen ble satt frem av fru Gyvor Styren (Hansson) i en sivil ankesak i Sidsivating lagmannsrett. Saksheren som etter krigen ble dømt til tre år og

5 a Fortsatt:

"en månedens fengsel for landssvik, satt først på Bredtvedt, men ble i desember 1945 overført til Åkebergveien kretsfengsel, der hun satt til 31. desember 1946. Hun hadde regnet med å bli løslatt fra Bredtvedt, og hun hevder at hun fikk et psykisk sjokk som følge av overføringen. - -----
-----Statens prosessfullmektig, h.r.advokat T.Lange-Nielsen refererte en mengde saker erklæringer fra medisinske sakkyndige og utdrag av sykejournaler. - -----
Sakkyndige hadde våren 1961 anslått hennes invaliditet til 50 %, men advokaten pekte på at hennes tilstand hadde bedret seg i de siste årene.

Under den første behandlingen av saken i mars 1964 frifant Oslo Byrett staten for erstatningskravet."

Lillehammer Tilskuers artikkel i sin fulle lengde skal bli fremlegt så snart jeg får tatt fotostatkopier av samme.

5 b

i utdrag
Brev av 9.2.1963 fra den ankende part til NTB's direktør -
" - - - - - før jeg går over til ordrett å referere fra domspremisene bevisene for berettigelsen av mine besvælinger med hensyn til rettsstridig reportasje, skal jeg tillate meg å bringe i erindring hva der tildro seg under konferansen den 24. f.mnd. på Direktørens kontor. Jeg fremholdt for Dem, at NTB's reporter ikke hadde vært tilstede i rettslokalet mere enn etpar timer under saksbehandlingen den første dag, da jeg hadde mitt første innlegg i saken, og jeg ba om i Deres nærver å få snakke med vedk. reporter. Dette stilte De Dem uvillig til og ga som grunn for Deres avslag, at De som direktør sto som den ansvarlige for hva der fra NTB ble tilstillet pressen. Jeg var respektløs nok til å fremkaste den antagelse at det kanskje var rettsakriveren - fru Sverdrup Thygeson - som hadde vært behjelpelig med å forfatte referatet men dette benektet De og sa at NTB's reporter hadde vært tilstede hele tiden. Derpå gikk De ut i det yttre kontor og fikk - etter sigende - bekreftet sannheten av Deres påstand. De hadde personlig snakket med reporteren! Jeg tillot meg - igjen kanskje litt respektløst - å si (i ordrett gjengivelse): "Da måtte han sendelig ha gjent seg godt!!" I Deres brev av 25. f.mnd. ser det faktisk ut til at De ikke er helt uenig med meg i dette, herr Direktør. Men hvem var det så egentlig som var behjelpelig med å sette opp det for min motpart - Regjeringsadvokaten - så sympatiske referat? ----- Jeg tør anmode om et konkret og omsvøpsfritt svar fra herr Direktøren på mine ovennevnte spørsmål og antagelser vedr. selve tilblivelsen av NTB's reportasje.

Brev av 23. januar 1963 fra NTB's direktør til den ank. part:
"Det henvises til samtale på undertegnendes kontor torsdag 24. da. Jeg har nå gjennomgått de utlånte papirer og foretatt endel undersøkelser, bl.a. konferert med NTB's medarbeider, som var tilstede i de første timer under rettsaken. (Uthevelsen gjort av den ank.part.)

Såvidt jeg kan forstå, er det ikke meget å bebreide NTB i denne sak. Overskriften i Gudbrandsdølen hvor betegnelsen "landssvikfange" forekommer, er ikke benyttet i NTB's referat og står derfor for Gudbrandsdødens regning. De feil som De hevder er tilstede i referatet, er rene bagateller, og referatet av h.r.advokat Lange-Nielsens innlegg har vært forelagt ham idag og er godkjent som korrekt.

Av en eller annen ikke oppklart grunn er dommen i saken ikke blitt referert av NTB, og det vil ha liten hensikt nu 6 - 7 uker etterpå, å ta et utdrag av den. Når saken i tilfelle kommer til Høyesterett, skal vi være oppmerksom på den.

----- Med hilsen HENRIK TELEGRAMBYRÅ, Rolv Werner Eriksen
adm. direktør. (sign.)

NTB skriver
for administrativ at saken
gjelder det offentlige
forhold og er en intern
sakskrets sak

Stiftelsen Norsk Litteratursjehistorie 2014
 5 b. Brev av 25. februar 1963 fra NTB's direktør til den ank.pert.
 forts. "I Deres brev av 9. februar ber De om et "kort og omsvøpsfritt svar" på endel spørsmål om personlige antagelser, i forbindelse med "tilblivelsen av NTB's reportasje i Deres ankesak.
 Jeg gjentar hva jeg tidligere har sagt og skrevet: NTB's referat ved angjeldende anledning er laget av en av byråets faste medarbeidere som var tilstede i rettslokalet i de første timer under sakens behandling. De kan trygt spare Dem Deres antagelser om at andre skal ha noe med det kortfattede referat (uthevelsen gjort av den ank.pert.) å gjøre.

Forøvrig henvises til mitt brev av 25. januar d.å.

NORSK TELEGRAMBYRÅ
 Rolf Werner Erichsen (sign.)
 adm. direktør.

Den ankende part bemerker: Av ovenstående brev fremgår, at NTB's "kortfattede referat" også var inntatt i Gudbrandsdølen. Jeg henstillet til direktør Werner Erichsen under vår konferanse den 24. januar iår å få oppgitt de aviser som hadde tatt inn omtalte NTB referat, men min henstilling herom ble avslått.

A4. punkt nr. 6. *Alle tidl. fremlagte legeerkl. r. og diagnoser iflg. rfg. undersøkelsen og elektr. Card. gr. r.*

6 b. N y e eller ikke for fremlagte legeerklæringer. (Jeg tar forbehold om, at det ved videre gjennomgåelse av mitt omfattende kvi kan vise seg å foreligge flere av disse sistnevnte, som da i tilf. senere vil bli påberopt):

x 1: Fra (nå avdøde) lege Kristine Molfi, av 27/10-1952:

"Humlegaarden raskost-Eursted - - Humlebæk 27/10-1952.

Fru Lillemor Styren Hansson er så medtaget av Angina pectoris, Hypertoni og rheumatisme (Leddegikt), så hvis kuren skal være effektiv, må den strekke seg over tre måneder.

K. Molfi (sign.)
 Løge.

Rett avskrift bekr.:
 Anni Buch Lauridsen (sign.)"

x 2: Legerklæringsavskrift. Oslo, 12/11-59.

"På foranledning bekreftes at fru Gyvor Styren, f. 3/3-93 gjennom flere år har vært arbeidsufør p.gr.a. angina pectoris og artrosis i begge knær og ankler med osteoporose. Det er ikke trolig at hun vil gjenvinne noen grad av arbeidsevne.

Løge Johan Arntzen (sign.)
 Indre medisin

Rett avskrift bevitnes:
 30/11 -59

Tjønne Trygdekasse H.Kr. Aarholt (sign.)"

x 3: Legattest av 13/8-63 fra dr. Even Kval, Bjørkelangen, er gjengitt i avskrift under punkt 3, som bevis nr. 3 d 1 nevnt. oppgave over nye bevis.

x 4: Fra professor, dav.dosent Ole Storstein, av 28/3-63 adressert til Dr. Gerd Gilje, Kurbadet, Akersgt. 74, Oslo:
 "Ved undersøkelse av Gyvor Styren, f. 1893 3/3, finnes moderat adipositas. God hudfarge. B T 150/90 P 72 reg. Normale funn ved hjertet, lunger og abdomen. Uria normal. Hgb. 12,6 g(?) %. S R: 23 mm. Ekg. viser venstre retardsjon type 1. Cholesterol 285 mg. %.
 Hun har en angina pectoris og tilrådes å fortsette med Nitroglyserintabletter samt Cardal som tidligere.
 Med hilsen Ole Storstein (sign.)"

forts. nye bevis pkt. 5.

6 o. Diverse utdrag av brev fra mitt sykeleie i fengselscellen, sammenholdt med uttalelser bl.a. i brev fra fengselslege Augusta Rasmussen og innberetninger fra fengselsmyndigheter:

Fengselslege Augusta Rasmussens brev til h.r.advokat Rolv Ryssdal av 20. desbr. 1949 (10 ad. 56) er i sin helhet et så rystende hvederhaftig bevis på fengselslegens animositet vis a vis en syk varetektsfange, at en detaljert inntegivelse måtte bli så omfattende at den iallfall overstiger kreftene til den ankende part, som vil gjøres til gjæstand for denne ondsinnete omtale. Ett par setninger fra hennes brev er så illustrerende for hennes usannferdighet, at jeg refererer:

Fra brevets første side, nederste avsnitt:

"Han (nemlig politifullnæktig Hartmann) hater henne. Hun tror det er en frk. Aasland (uthevelsen gjort av den ankende part) som ikke vil at hun skal ut."

Bevis: Fengselslegen sa som vitne under hovedforhandlingen i lagmannsretten - på spørsmål fra dommer Boborg - at det var Aaslaug Aasland som forenlediget meg fengslet på Åkebergvaen kretsfengsel.
Jeg henviser ellers til pkt. 1, ad. II, i nærv. skrift.

Fra brevets side 2, fra de to siste avsnitt refererer jeg:

"Jeg kan ikke erindre at jeg i det hele tatt har hatt noen forbindelse med noen sønn av henne.

Jeg vedlegger til nærmere orientering avskrift av skriv til politifullnæktig Hartmann av 7/6-1946 -----"

Bevis: Fra lagmannsrettens dom, side 31 nederst og side 22 6-verst refereres: "Etter de uttalelser som foreligger fra de oppnevnte saksyndige om de uheldige følger som fengselsoppholdet har hatt for fru Styrens helbredstilstand, er det påfallende at fengselslegen i første halvår av 1946 synes å ha vist passivitet når det gjelder å få bragt sikkert på det rene hvilke lidelser som fru Styren hadde og om hun var fengselsdyktig. Kjell Hanssons besøk den 6. juni 1946 var tyensynlig foranledningen til at der ble tatt røntgenbilder og således også til innleggelsen på Ullevål sykehus. Det kan være nærliggende å anta at dette ikke ville blitt gjort hvis Kjell Hansson ikke hadde besøkt henne og gitt uttrykk for sin forskrekkelse over hennes helbredstilstand."

Fra den ankende parts brev nr. 1 av 26. juli 1946 til forvareren, l.r.sakfører R. Skjerve Nielsen, Oslo:

"Igår fikk jeg omsider det så lange etterlengtede bevis for litt av min sykdom. Jeg takker Gud for at det var synbart på platene, både for ryggens og også for armens veck. Dette er jo nemlig ikke alltid tilfellet selv om man har vært meget syk i lang tid. Det er jo en oppreisning selvfølgelig, men en fattig trøst etter alle disse lidelsesfulle måneders hjertorå behandling og sjofle beskyldninger om at jeg bare "simulerer". -----
-----"Og kan jeg heller ikke nu gjøre regning med å komme ut herfra, så jeg kan få den mest effektive og raskest mulige behandling for å bli bra igjen før vinteren kommer"?

Da jeg under arbeidet med dette p.t. siste punkt i mine nye bevis - som omfatter alle, i like hø-y grad usannferdige, brev fra fengselsmyndigheter m.fl. - er blitt hjertesyk og meget deprinert, må jeg forbeholde meg senere å framkomme med mine motbevis, som vil bli fullt og solid begrunnet.

videre

"Vestby", den 14. september 1963.

Devar Skjerve

Ad. ankesak nr. 51/1963 - Øyvor Styren mot Staten v/ Justisdepartementet.

Den ankende parts

i m ö t e g å e l s e

av de bevislig mest uriktige påstander under vitneforklaringene for Oslo byrett, dommer G. L i d , vedr. ovennevnte sak.

Fremsto som 1. vitne: Husmor Reidun Amundsen, som under vitneavhør i lagmannsretten avga konstaterbar uriktig forklaring, kfr. den ankende parts processkrift av 14.9.1963 til Norges Høyesterett, side 3, pkt. 4. og 4a.

Vedr. Reidun Amundsens nye prov i Oslo Byrett, skal jeg tillate meg å fremholde: I tilfelle noen påtale av den art vitnet omtaler hadde funnet sted overfor meg, var nattevaktten forpliktet til å gi opplysning herom i kvinneavdelingens rapportbøker.

Bevis: Opplysninger i brev av 14. decbr. 1949 fra Oslo kretsfengsel avd. B, Kvinneavdelingen, v/ Anna Svendsen, til H.R.advokat Rolf Ryssdal, - side 2, de 2 siste avsnitt og side 3, de 2 første avsnitt.

Fremsto som 2. vitne: Magda Johanne Thomassen, pensjonist.

Vitnet presiserer i sin forklaring at hun gikk etter reglementet og sa dette til meg. Hun gjorde ikke det. Hun snakket aldri om reglementet til meg og hun gikk ikke etter det. Jeg går da ut fra, at det meg ukjente reglement ingen bestemmelser har om at varetektsfangers brødsriver skal pakkes inn i closettpapir, eller at en syk fange må drikke melk eller annet flytende som er fullt av druknete kakerlækker, før hun i det hele tatt kan tilståes å få smertestillende midler.

Det er vel ellers dr. Aug. Rasmussen som må ta ansvarether.

Bevis: Kvinneavdelingens rapportbøker - dag og natt - dagen 21/9.1946. - - Og videre:

Vitnet skriver i nevnte rapport følgende: "Hun svarte meg at hun måtte ha tabletter, hvis ikke skulle hun holde nattevakten våken hele natten. (Uthevelsen gjort av undertegnede).

Jeg har aldri hverken sagt eller ment noe i denne retning, og som bevis herfor vil det klart fremgå av rapportbøkene at noe slikt ikke har forekommet tiltross for alle de gjennemlevete håpløst smertefulle netter som fengselslegen beredte meg ved sin nektelse av sovetabletter eller smertestillende midler. Det var mine stakkars medfanger dette gikk ut over, - det var meget lydt i fengslet så hver minste lyd hørtes fra celle til celle i vid omkrets.

Jeg forsto fullt ut den fåtallige fengselsbetjenings vanskeligheter i 1945 og 1946:

Bevis: Brev av 8. oktbr. 1946, første avsnitt, til min forsvarer, l.r.sakf. Skjerve Nielssen.

I strid med vitnets utsagn oppträtte jeg høflig og korrekt og var meget takknemlig når jeg fikk den nødvendige hjelp.

Bevis: Fengselsbetjent, fru Vestby's vitneprov for byrett og lagmannsrett.

Vitnets utsagn om at jeg "lurte på" å begynne sultestreik og at jeg skulle ha uttalt at jeg "vilde være syk" tilbakeviser jeg med forakt.

Fremsto som 3. vitne: Reidar Skjerve Nielssen, advokat, Bærum.

Vitnet gir opplysning om at han overtok forsvaret "etter en annen". (Vitnet var dengang o.r.sakfører og fullmektig hos HRadvokat Arnold Schibbye). Jeg finder det nødvendig å opplyse om at jeg hadde fått HRadvokat Finn Schjødt som ny forsvarer, og ønsket ingen annen.

Bevis: Brev av 7/7-46 til min søster fru Asny Mamen .
"- " 17/10-46 til "Assi og guttene mine",
begge brev skrevet på Åkebergvn. kvinnefengsel
av den ankende part.

Fremsto som 5. vitne: Sverre Hartmann ,forfatter og historiker,
Fururabben 5, Oslo 7.

Vitnet erindrer ikke hvor mange ganger han snakket med meg. Jeg kan opplyse at han snakket med meg 2 ganger: Den første gang var den 30.mai 1945, da jeg skulle inn på hans kontor til et kort avhør for deretter å reise tilbake til mitt hjem og der vente at min sak kom opp til behandling. Denne beskjed ble gitt meg av den meget høflige "Milorg.mann" som avhentet meg i mitt hjem. Jeg behøvde således ikke ta med meg hverken toilettsaker eller klar av noe slag, - hvilket jeg da heller ikke gjorde. Da herr Hartmann fikk se meg gikk han straks til et rabiøt angrep på meg med beskyldninger om at jeg hadde gått inn i NS utelukkende for å tjene penger o.s.v. Etter min anmodning ringte han (meget beredvillig) til min mann, generalen, som - etter hva min yngste sønn hadde forsikret meg - ikke vilde at jeg skulle arresteres. Jeg forsto av samtalen, at min sønn nokk var blitt ført bak lyset, - og "det korte forhør" endte med at herr Hartmann stjal en liten bok fra meg som beviste, at jeg intet samarbeid hadde hatt med tyskerne,og deretter erklærte at jeg skulle settes inn på Bredtveit. Jeg hadde å sitte og vente til man kom og avhentet meg. Dette skjedde kl. 4-1/4 etterm. Da kom en herr Thorvaldsen (en bekjent av min manns familie) fr sitt kontor, hvorefter han,(sammen med en politimann) bilt meg til Bredtveit og fikk meg anbragt i "E-brakka", - en straffebrakke hvor der i tyskertiden aldri hadde sittet kvinner.

Vitnets og min samtale nr. 2 fant sted engang i slutten av desember, - jeg var da syk og apatisk, og den rapport han dengang arrangerte og som jeg i min sløvhetstilstand antagelig undertegnet, har jeg aldri godkjent.

Med kriminalassistent Geir Aamodt Löken har jeg hatt en konferanse. Jeg var syk dengang og ble hentet til Victoria terrasse fra Åkebergvn. i samme bil som fru Olga Bjoner, som kom fra Bredtveit. Kriminalassistenten ønsket meg som aktoratets vitne i saken mot fru Bjoner. Han mente jeg måtte ha spesiell kjennskap til hennes virksomhet og måtte ha meget av interesse å berette. Jeg avslo, - av meg fikk han intet vite. Jeg ble da anmodet om å være forsvarets vitne i fru Sjoana Frantsens sak og dette gikk jeg med glede med på. Andre samtaler har jeg ikke hatt hverken med Sverre Hartmann eller med Aamodt Löken.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Jeg fastholder alle mine anklager mot Sverre Hartmann, og disse underbygges på en forbløffende måte av prov for Oslo byrett av o.r.sakfører (dav. politim.) Stuhaug. Kriminalfullmektig Witt kom til konferanse med meg på Brødtveit i begynnelsen av desember 1945 og meddelte at jeg snart vilde bli friggitt, da politim. Stuhaug var ferdig med å etterforske min sak. Da Sverre Hartmann fikk underkjent ptm. Stuhaugs frigivelsesordre måtte han - som Stuhaugs nærmeste medarbeider være kjent med at ryktene som verserte om meg var basert på ondsinnet sladder.

Bevis: Erklæring av 4. desember 1945 fra generalmajor H. Hansson til kriminalfullmektig Witt.

Fremsto som 2. vitne: Augusta Rasmussen, psykiater, Oslo.

En imøtegåelse av alle uriktige opplysninger i vitnets prov for Oslo byrett anser jeg for nødvendig, - den vilde bli meget omfattende. Jeg skal innskrenke meg til å trekke frem det alvorlige forhold, at vitnet bevisst - og under ed - søker å føre Retten bak lyset. Jeg viser til vitnets opplysninger side 32, fra 3die avsnitt og side 33 de 2 første store avsnitt. Jeg ble ikke undersøkt den 4. juni. Vitnet har laget en ny oversikt av legeprotokollen og i denne puttet inn datoen 4. juni.

Bevis: "Ekstrakt av medisinske opplysninger vedr. fru (tyvor Hansson)" (med Augusta Rasmussens egenhändige underskrift)

Bevis nr. 2: Brev av 7. juni -46 til politifullmektig Hartmann fra Augusta Rasmussen.

I ovennevnte ekstrakt opplyser hun at hun har fått brev fra prof. Dale om den svulst jeg ble behandlet for på Rikshospitalet. Jeg fikk anledning til å se dette brev på Oslo byretts kontor, hvor det var innkommet til gjennomsyn sammen med lege-notatene fra Oslo Kretsfengsel, og i brevet skriver prof. Dale at der ikke er stillet noen endelig diagnose over sykdommen jeg ble behandlet for. Nå oppgir vitnet at hun ringte til

Bevis: I. Gjenpart av brev fra Oslo byrett. dr. Dale.

" II. Brev fra Rikshospitalets røntgeninstitutt.

" III. Rtg.undersøkelse med diagnose og rtg.foto fra Stortorvets legevakt.

Tilslutt: Jeg har aldri oppgitt dr. Hjalmar Torg som "min lege". Jeg har sagt at jeg har konsultert ham.

Vitnet opplyser at betjentinnen sa til henne at jeg flere ganger hadde vært oppe i den tid jeg skulle være sengeliggende, men hvem som hadde sett meg oppe kunne hun ikke huske. Som vitne i lagmannsretten uttalte hun på dommerens spørsmål om dette, at frk. Svendsen (som var sykmet og ikke kunne røt som vitne) hadde sett meg oppe.

Jeg fastholder min forklaring vedr. disse falske prov.

Om Augusta Rasmussens uansvarlighet overfor dødsyke fanger vil jeg heller ikke nå undlate å minne om at vitnet fremdeles ikke har imøtegått mine anklager - fremført for både byrett og lagmannsrett vedr. fru Dorothea Setsås død, som vitnet allene berer skylden for.

11.11.1945: Tatt Olav Løken, lagdommer, til
 sitt lange innlegg til Oslo By-
 rett - bygget hovedsakelig på
 opplysninger fra frk. Svendsen og
 som på denne karakteristiske og regel-
 er den kommet inn et nytt mo-
 ment som jeg ønsker å innlevere.
 "Jeg ble fjernet fra Bredtveit fordi
 jeg hadde en dårlig innflytelse
 på mine medfanger." Dette er
 virkelig. Grunnen til at jeg etter-
 hvert ble fjernet på Bredtveit
 var den at jeg gikk på en måte
 inn for å hjelpe dødsbytte
 medfanger.

Bewis I: Mitt brev til statsadvokater
 Gerhardsen av 4 (?) desbr. 1945

Bewis II: Mitt brev til Kriminal-
 sjefen, Victoria Terr., dat. 10. desbr. 4.
 Versjonen om min nektelse av å ta inn
 klyster i fengsel ble innlevert i brev
 til min forsvarer av 10. 10. 1946, side 2
 I samme brev innlevert også en rekke
 andre virkelige opplysninger i dav.
 direktør Løkenes prot.